

ærede Taler's Mening er Folkethingets Anſkuelse. Dermed troer jeg tilſtrækkelig at have beviſt, at man i Virkeligheden, i Realiteten er kommen Folkethingets Anſkuelse imøde. Tilſtanden var jo tidligere den, at Enhver, der var ordineret Geiſtlig, var fritagen for at opfylde ſin Børnepligt, i hvor ung en Alder han end var kaldet til denne Virksomhed. Saaledes ſom derimod Regjeringens Forſlag nu er formet, tvinger man Kirken til, naar den vil have ſine Geiſtlige fritagne for at være Soldater, at ordinere dem i en senere Alder. Jeg mener, at dette er en reel Imødekommen af den Anſkuelse, der tidligere er gjort gjældende i Folkethinget.

J. A. Hansen: Det er jo netop dette, der viſer, at jeg har Ret i min Betragtning. Her er ikke Tale om, hvad Kirken ſiger, men her kommer Regjeringen til os og ſiger: Vi foreſlaae, at Enhver ſkal opfylde fire Aar af ſin Børnepligt, men efter den Tid kan en geiſtlig Mand ikke blive indkaldt uden ſom Feltpræſt. Det er den ſamme Regjering, det er ikke Kirken, det er vor Regjering, Styrrerne ſaavel af de borgerlige ſom kirkelege Anſiggende i Landet, der kommer og ſiger: Vi ville ikke anſætte nogen Mand, alſaa ikke lade nogen Mand ordinere i Folkekirke's Embeder, førend han har opfyldt fire Aar af ſin Børnepligt. Derved ſiger Regjeringen alſaa: Vi ville binde os til, at Sungen kan blive ordineret, førend han har opfyldt fire Aar af ſin Børnepligt; derfor foreſlaae vi, at han i fire Aar ſkal være pligtig til at udføre ſin Børnepligt, senere ſkal han kun kunne bruges ſom Feltpræſt. Men hvad er dette Andet end at ſige: Fra det Dieblit, han bliver Præſt, vil han ikke blive Soldat; efter Foranſtaltning fra den ſamme Regjering ſiges der alſaa: Fra det Dieblit, han bliver ordineret, kan han ikke blive indkaldt ſom Soldat, men kun ſom Feltpræſt. Regjeringen kommer her med rene og klare Ord og ſiger: Vedtages den Beſtemmelse, der her foreligger, ſaa bliver ingen ordineret Mand Soldat. Dette er ſtilk imod det Princip, Folkethinget hyllder, at den Geiſtlige efter de ſamme Beſtemmelſer i Børnepligtsloven, ſom gjælde

for alle Andre, ogſaa for ſit Bedkommende ſkal opfylde ſin borgerlige Forpligtelse, at være med til at værne om Fædrelandet. Det forekommer mig, at Forholdet netop er ſaaledes. Derſom det var ſaaledes, ſom den ærede Juſtitsminiſters Ord kunde lede til at troe, at Folkekirken var Gæt, og Landets Regjering et Andet, at der var en anden Myndighed, ſom afgjorde, hvorvidt og til hvilken Tid en Mand ſkulde ordineres, ſaa ſtod der to Myndigheder ligeoverfor hinanden, og ſaa kunde Regjeringen ſige: Jeg kan ikke have nogen Indflydelse paa, hvor tidligt en Mand bliver ordineret, det ligger udenfor min Myndighed; men ſaaledes er Forholdet ikke, og jeg haaber, at det ikke vil blive anderledes, end det er, at det er den ſamme Regjering og den ſamme Myndighed, der afgjør, til hvilket Tidspunkt en Mand kan blive ordineret. Derfor ſiger jeg: Regjeringens Forſlag indeholder ligefrem en Erklæring om, at derſom det vedtages, bliver ingen Præſt Soldat.

Thurab: Jeg ſkal kun gjøre en ganſke kort Bemærkning til, hvad der blev ytret af den ærede Miniſter. Naar han troer, at det er muligt for Regjeringen i Tidens Længde at faſtholde ſit Standpunkt, vil jeg ligeoverfor ſige, at jeg ikke troer, det er muligt for Regjeringen at gjøre dette overfor en faſt Modſtand fra Folkethingets Side; thi Regjeringen maa vel huſte paa, at hele den Kreds, hvorefter Spørgsmaalet dreier ſig, er de perſonelle Capellaner. Vil Regjeringen alſaa have Børnepligtsloven ud med Folkethingets Samtykke, hvilket er nødvendigt dertil, og vil den paa ſamme Tid have perſonelle Capellaner i Folkekirken, troer jeg, at den bliver nødt til at gjøre Folkethinget Indrømmelſer; thi den Claſſe af Geiſtlige maa netop i en yngre Alder indtræde i dette Forhold; den maa det for Rønningens Skyld, og fordi hele Geiſtlighedens Uddannelse ligger ſaaledes, at det er kun for de Yngre, at diſſe Poſter ville egne ſig. Jeg ſiger derfor, at det Tidspunkt vil komme, da Regjeringen vil have at vælge imellem, ingen Børnepligtslov at faae ved den forſatte Modſtand fra Folkethinget, eller at opgive at anſætte perſonelle Capellaner.